

Det humanistiske fakultet

Strategiske vurderinger knyttet til BOFU ved HUM-fakultetet

Fakultetets hovedoppgaver

Med de endringer som følger etableringen av grunnskolelærerutdanningene og lektorprogrammet fremstår Det humanistiske fakultet tydeligere som et lærerutdanningsfakultet, støttet av de to spesialpedagogiske sentrene med deres nasjonale oppdrag. Tre av fakultetets institutter vil i enda større grad enn i dag ha lærerutdanning på sine respektive nivå som sine hovedoppgaver. For å komme i takt med endringene vil det være aktuelt både med navneendringer på fakultetet, institutt og PhD-program.

Institutt for førskolelærerutdanning (IFU) har bachelor i førskolelærerutdanning som hovedoppgave. Studieplassene er delt mellom heltids- og deltidsutdannelse. Deltidsutdannelse har f o m høsten 2009 faste årlige opptak. Master i barnehagevitenskap gis nå som deltidsutdannelse. Instituttet har også fra departementets side fått ansvar for spesielle videreutdanningstilbud de siste årene, sist i form av tilbudet Pedagogisk utviklingsarbeid i barnehagen.

Institutt for allmennlærerutdanning og spesialpedagogikk (IAS – navneendring nødvendig) vil ha hovedansvar for grunnskolelærerutdanningene trinn 1 – 7 og 5 – 10 med årlig opptaksramme på 135 studenter fordelt på de to studienivåene. En viktig oppgave utover opprettelsen av disse to utdanningene, vil være å etablere dem som 5-årige mastergradsutdanninger. I tillegg gir IAS bachelor i idrett, master i matematikdidaktikk og har ansvar for PhD-programmet i spesialpedagogikk (navneendring på trappene). UiS ved HUM har en sterk posisjon i norsk lærerutdanning og har derfor fått ansvaret for å følge implementeringen av grunnskolelærerutdanningen i landet gjennom prosjekt Følgeforskning, et 5-årig prosjekt med sekretariat ved IAS.

Institutt for kultur- og språkvitenskap (IKS) vil ha adjunkt- og lektorprogrammet innrettet mot videregående skole (skoletrinnene 11-13). Dette programmet åpner for samarbeid på tvers av fakultetsgrensene, og utarbeidelse av studiet har skjedd i nær dialog med Rogaland fylkeskommune. Dette er instituttets viktigste oppgave fremover sammen med mastergradsprogrammene i lesevitenskap, Literacy, historiedidaktikk og PhD-programmet i lesevitenskap. PPU vil videreføres som et viktig tilbud. Lektorprogrammet og grunnskolelærerutdanningen (5 - 10) har potensial for nært samarbeid med effektiv ressursutnyttelse som resultat.

Institutt for musikk og dans (IMD) vil fortsette med å tilby bachelor og master i utøvende musikk, men vil i fremtiden gi dette i form av et program som samordner klassisk og jazz med opptak av inntil 40 studenter hvert år. Bachelor i dans vil fortsette være et viktig tilbud ved IMD. Instituttet ivaretar også gjennom PPU studenter på de utøvende musikkutdanningene som ønsker å ta pedagogisk tilleggsutdanning

Senter for leseforskning (SLF) og Senter for atferdsforskning (SAF). De nasjonale kompetansesentrene fyller undervisnings- og veiledningsoppdrag på flere av fakultetets utdanninger, bl.a gjennom obligatorisk undervisning i allmennlærerutdanningen og master og PhD i spesialpedagogikk og lesevitenskap/Literacy. SLF er sentrale i utviklingen av videreutdanningstilbud for lærere (kompetanse for kvalitet), og SAF har ansvar for et av landets sentrale programmer for å forebygge mobbing i skolen (Zero).

Det samfunnsvitenskapelige fakultet

Strategiske vurderinger knyttet til BOFU ved SV-fakultetet

UiS sin strategi er konkretisert i handlingsplaner for perioden 2009-2011.

For SV-fakultetet har det siden etableringen av fakultetet i 2004 ligget som en sterk føring at fakultetet skal gi et bredt spekter av samfunnsvitenskapelige utdanninger bygget på en balanse mellom de profesjons- og disiplinbaserte utdanningene som var med inn i fakultetet fra opprettelsen. Det har også vært en føring at studentene skal ha mulighet for gjennomgående studieløp fra bachelor til PhD grad innenfor de hovedområdene fakultetet tilbyr. Dette har fordret en effektivisering av de nåværende bachelorprogrammene, og flere studieprogram er nedlagt ved SV-fakultetet som en følge av dette arbeidet. Dette arbeidet må fortsette dersom vi fortsatt skal ha ressurser til å tilby de studiene fakultetet nå har.

Fakultetet har etter etableringen i 2004 startet en PhD-utdanning i ledelse i tillegg til PhD-utdanningen i samfunnssikkerhet som ble etablert tidligere. Disse ivaretar sammen behovet for forskerutdanning innenfor flere av fakultetets fagområder, men ikke alle. For å ivareta også helsefagene og sosialfagene, er det nødvendig å bygge ut tilbudet med en PhD-utdanning som tar opp helsefagene og sosialfagene, som idag ikke har en tilfredsstillende vei gjennom de to andre utdanningene. Det er et stort behov for PhD-utdanningen innenfor spesielt helsesektoren. I stedet for å etablere et nytt studium på siden av de to eksisterende, har fakultetet lagt stor vekt på å få samordnet de to eksisterende studiene med det nye studiet innenfor helsefag og sosialfag, og har derfor laget en plan for et felles PhD-program i samfunnsvitenskapelige fag. Dette nye studiet vil muliggjøre en effektivisering av grunnelementene i PhD-utdanningen innenfor samfunnsvitenskapelige fag, og samtidig gi en fleksibel struktur, slik at nye områder kan utvikles når ressursituasjonen tillater det.

En felles struktur i studiene på alle nivå er viktig å bygge opp, slik at felles utnyttelse av emner på tvers av studietilbudene blir mulig. Dette er gjennomført for bachelorutdanningene og PhD-utdanningene, og et større arbeid er nå igangsatt på mastergradsnivå. I tillegg har SV-fakultetet en spesiell utfordring i å balansere behovet i helsesektoren for spesialiserte videreutdanninger i forhold til vår økonomi og prioritering av egne ressurser.

SV-fakultetet har mange utdanninger som har meget gode søkertall, og flere av studiene på fakultetet oppfyller viktige samfunnsbehov, for eksempel utdanning innenfor sykepleie. Det er også sterke signaler fra myndighetene om en fremtidig styrket satsing på studieplasser innenfor sykepleie, og det vil bety en stor utfordring for fakultetet å skaffe nok tilgjengelige ressurser både ift praksis i forbindelse med studiet, men også for å kunne gi kvalitativ god forskningsbasert utdanning gjennom førstekompetent personale. For å være i stand til å møte samfunnets behov, og samtidig utvikle forskningskompetansen hos oss selv, er det avgjørende at fakultetet klarer å effektivisere tidsbruken og driften. Praksis er i så måte en meget viktig faktor, siden den tar stor plass i utdanningene, særlig gjelder dette sykepleie. Fakultetet prioriterer derfor høyt å få jobbet frem alternative ordninger for en effektiv gjennomføring av praksisundervisningen.

En viss konsentrasjon av forskningsaktiviteten er viktig for fakultetet, og det er etablert 10 programområder (mål for hele 3-års perioden) og det er etablert et senter for risikostyring og samfunnssikkerhet i samarbeid med TN-fakultetet.

Stavanger, 26. januar 2010, Marit Boyesen, Dekan

Det teknisk- naturvitenskapelige fakultet

Strategiske vurderinger knyttet til BOFU ved TN-fakultetet

De tiltak vi foreslår er bygget opp under den fagstrategisk tenkning ved TN slik det fremgår av vår handlingsplan 2009-2010:

- styrke undervisnings- og utdanningskvaliteten
- øke forskningsinnsatsen
- tilpasse aktiviteten til ressursene

Vi startet arbeidet med å tilpasse aktiviteten til de økonomiske ressursene i god tid før Bofu prosessen ble påbegynt ved UiS. Vi innførte (dekanvedtak) betinget ansettelsestopp for hele 2009. På en TN-ledersamling i juni 2009 konkluderte vi med at det var et behov for å redusere antall årsverk med 12 i løpet av 3 år. Bofu prosessen har gitt dette arbeidet økt fokus.

De tiltak vi foreslår for å tilpasse vår aktivitet rammer ikke grunnstammen i de studietilbud vi i dag har. Vi har valgt å ta utgangspunkt i hvordan studentene opplever det å være student ved TN. Vi har i den forbindelse spesielt hatt fokus på antall timer de har forelesninger, øvinger og laboratoriearbeid (bunden tid) studentene opplever. Vi er opptatt av at studentene også skal få en rimelig tid til å studere (dvs. lære og å reflektere, og ikke bare bli opplært), og det setter visse begrensninger på hva som er rimelig mengde bunden tid. For studentene vil dette bety bedre studiekvalitet, og for forelesere og laboratorieansatte vil det medføre en redusert bruk av tid og andre ressurser på undervisning. Dette skulle i sin tur gi rom for tid til mer forskning for de som ønsker og evner det. Vi vil kunne opprettholde (det revidert) studietilbudet til studentene med færre ansatte noe som på sikt vil kunne gi en god ressursituasjon.

I forbindelse med Bofu-prosessen har vi også sett på mulighet for å bidra til å møte samfunnets behov for flere personer med realfagutdannelse (matematikk og fysikk). Vi har derfor ryddet opp i en del av de tilbud som vi i dag har innen disse områdene for å gi rom for et robust bachelor- og masterprogram i matematikk og fysikk (dvs. en kombinasjon av begge fagene, noe som i så fall vil være unikt i Norge). Målet er at vi også skal kunne utnytte vår høye kompetanse innen disse fagområdene og tilby dr. utdanning innen matematikk/fysikk.

Vi jobber også med å etablere og/eller delta i nasjonale eller regionale Forskerskoler. Også i dette arbeidet er det studentenes behov som står i sentrum. Det å tilby studentene bedre (nasjonalt) kurstilbud mens den tid som brukes til undervingen går ned, er derfor en faglig og økonomisk vinn-vinn situasjon.

Den økonomiske effekten av disse tiltakene vil på sikt bl.a. kunne gi rom for økonomisk støtte til alle aktive forskere som pga av den økonomiske utviklingen de siste årene ikke har kunnet påregne noen støtte (fra KD-midlene) til å forske (den frie forskningen) og opprettholde kontakt med den vitenskapelige verden ved å reise på konferanser eller andre sammenkomster. Det er helt nødvendig å få dette på plass for at vi skal kunne oppfylle den delen av vårt samfunnsoppdrag som går på bidra til å opprettholde bredden i (grunn)forskningen og å oppfylle kravet om forskningsbasert undervisning på en god måte. Vi har også behov for å fornye vårt laboratorieutstyr til både forskning og undervisning, men det er ikke mulig å realisere med dagens ressursituasjon. Det er dessuten også fortsatt behov for strategiske stasjoner (innen undervisning/studier og forskning), men det forutsetter også et en annen ressursituasjon enn den vi har i dag.